

Sfințit în totalitate

De David W. Dyer

Avertisment

Acest mesaj nu îți va gădila urechile. Mulți ar putea fi chiar ofențați. Acest pamflet nu a fost scris pentru necredincioși ci pentru creștini, pentru a-i încuraja să ia în serios serviciul pentru Iisus. Consecințele neascultării și apatiei sunt mari, însă răsplățile pentru devotament sunt colosale. Este foarte important să înțelegem că nu este suficient să fim doar născuți din nou sau umpluți cu Duhul Sfânt. Dumnezeu cere și altele de la viața noastră. Într-un fel, mă doare sufletul să scriu acest mesaj deoarece pentru unii va părea cam dur, totuși nu trebuie să ne sustragem de la a prezenta în întregime sfatul lui Dumnezeu doar pentru că unora nu le va plăcea. Acesta este un mesaj pe care creștinii trebuie să-l audă! Trebuie să ne trezim din toropeala pe care ne-a adus-o faptul că ne îngrijim numai de noi înșine și trebuie să ne pregătim mai serios pentru venirea Sa. Fie ca Dumnezeu să folosească această lucrare pentru a-i motiva pe mulți pentru El, astfel încât în acea zi să ne putem bucura cu toții. AMIN.

În ziua de azi, atât între creștini cât și între necredincioși, există multe neînțelegeri și discuții despre semnificația mântuirii. Unii cred că odată ce ai primit mântuirea nu o mai poți pierde niciodată. Alții cred că dacă nu te porți cum trebuie s-ar putea să-ți fie luată. Alții văd mântuirea doar prin faptul de a fi „născut din nou”. Iar alții cred că o vei primi atunci când vei muri. Cei care au o părere formată despre acest subiect pot avea și atitudinea că ei dețin singurul „adevăr” despre acest subiect. Totuși, realitatea este că există puțin adevăr în fiecare dintre afirmațiile menționate mai sus. Confuzia creată în cazul acestui subiect important se trage în mare parte de la înțelegerea greșită a semnificației cuvântului „mântuire”. Acest mesaj va încerca să arate cât mai simplu, cu versete, ce înseamnă cu adevărat „mântuirea”.

Cele trei componente ale omului

Pentru a putea discuta în mod inteligent despre „mântuire” este în primul rând necesar să înțelegem ceva despre om – rolul mântuirii. Omul a fost creat de Dumnezeu având în ființa sa trei componente. În Geneza 2:7 citim: „Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață și omul s-a făcut astfel un suflet viu”. Vedem aici cele trei ingrediente din care este făcut omul: suflarea de viață, țărâna pământului și sufletul viu. Aceste trei lucruri sunt elementele majore care compun ființa umană. Astăzi le numim trup, suflet și duh. Pavel, în prima sa epistolă către Tesaloniceni, spune: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Iisus Hristos”(1 Tesaloniceni 5:23). În acest verset se vede clar că ființa umană are trei componente.

În Grădina Edenului omul a decăzut. Acest lucru l-a afectat complet. În trup s-a instaurat moartea. În sufletul său s-a instaurat natura păcătoasă, sufletul său a devenit insensibil și întunecat. După cum vezi, aceasta l-a lăsat pe om incapabil de a mai lua ușor legătura cu Dumnezeu, a început să păcătuiască împotriva Sa iar apoi să moară. Aceasta înseamnă că omul avea nevoie de o mântuire totală!

Din fericire Dumnezeu are un plan. Deși omul ar merita să moară din cauza păcatelor sale, Dumnezeu nu-și dorește să-l distrugă. El dorește ca oamenii să fie salvați. Planul lui Dumnezeu de mântuire este prezentat prin Fiul Său, Iisus. Prin moartea lui Iisus pe cruce – deoarece El a murit pentru păcatele noastre – noi putem primi iertarea. Prin sângele Său ne curățăm, iar prin învierea Sa din morți Iisus ne oferă o viață nouă. Pe cât de minunate sunt toate acestea, ele nu sunt decât începutul. Planul lui Dumnezeu nu include doar eliberarea noastră de vinovăție și curățirea noastră de păcat, dar și o schimbare completă! Dorința Lui este să fim eliberați complet de păcat dar și de lucrăturile păcatului în sufletul nostru și de efectele păcatului asupra trupurilor noastre. Toate consecințele căderii trebuie eliminate. Omul are nevoie de o mântuire totală.

O definiție

Vom continua acum cu o definiție a mântuirii. Mântuirea este în întregime lucrarea lui Dumnezeu în om și pentru om, începând cu curățirea înfăptuită de El, când noi simțim acea renaștere; apoi continuând cu transformarea sufletului și sfârșind prin proslăvirea trupului. Aceasta include: izbăvire, justificare, căință, regenerare, curățire, restaurare, purificare, transformare, sfințire, reînnoire, înviere, proslăvire; iar dacă există vreun alt cuvânt care să descrie lucrarea lui Dumnezeu în om toate ar putea fi incluse sub noțiunea de „mântuire”. Mântuirea este lucrarea completă a lui Dumnezeu în, prin și pentru om. Mântuirea este un cuvânt mare care include multe.

Această definiție ar trebui să elimine orice dificultate de interpretare a scripturilor. Cu această înțelegere ne va fi mai ușor să vedem că nu există contradicții. Tot ce este revelat prin scripturi se potrivește perfect. În mare parte problema creștinilor în ceea ce privește dacă își vor pierde sau nu „mântuirea” provine de la o înțelegere greșită a cuvântului. Mulți văd mântuirea doar ca pe o renaștere. De aceea când citesc versetele care vorbesc despre mântuire în care se vorbește că nu am atins încă mântuirea sau că am putea-o pierde (Filipeni 2:12; Evrei 2:2; Matei 10:22 ca să enumerăm câteva dintre ele) ei aplică aceste versete pentru viața veșnică. De multe ori aceasta este o greșală care nu conduce la un raționament corect. Nașterea din nou (primirea vieții veșnice) face parte din mântuire însă mântuirea include mult mai multe decât doar renașterea. Iată de ce ne este de folos în înțelegerea noastră corectă a scripturilor și în relația noastră cu alți creștini să înțelegem că mântuirea și regenerarea nu sunt sinonime. Chiar dacă majoritatea creștinilor folosesc cuvântul „mântuire” când se referă la nașterea din nou – și de aceea încurcă subiectul – nu sunt chiar la fel. Reținând acest lucru haide-ți să continuăm.

Mântuirea este...

Mântuirea este garantată pentru cei ce cred. În Biblie citim: „El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt”(Tit 3:5); „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință”(Efeseni 2:8). Aceasta ne arată că o parte din lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu a fost deja realizată. Când Îl primim pe Iisus Hristos ca Domn și Mântuitor aceasta ne asigură, cel puțin într-o măsură, faptul că am fost mântuiți. Odată ce am primit acest element al mântuirii (adică regenerarea, renașterea) nu îl mai putem pierde. În Evrei 13:5 citim: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”. Aceasta este o promisiune sigură de la Dumnezeu, iar noi știm că El este consecvent și își va împlini promisiunile.

Mântuirea este un proces continuu pentru cei ce cred în Domnul. Biblia afirmă: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui”(Romani 5:10). „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu”(1 Corinteni 1:18). „Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului”(Evrei 10:39). Aceste versete indică faptul că, deși există o parte a mântuirii pe care deja am primit-o, mai este și mult ce trebuie în continuare să căutăm. Și apostolul Pavel scrie: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înaintea, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Iisus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Iisus”(Filipeni 3:12-14).

Dumnezeu dorește ca noi să fim schimbați: în totalitate, complet, pe de-a-ntregul. El dorește ca vechea fire păcătoasă să fie eliminată complet din noi. Toate efectele căderii din Grădina Edenului trebuie invalidate. Acest proces se numește transformare și cere timp. Cere, de asemenea, ca noi să-L urmăm și să-L ascultăm cu conștiinciozitate pe Domnul pe tot parcursul vieții noastre. Dacă suntem neglijenți vom pierde o parte din mântuirea noastră. Este foarte posibil să „pierdem” o parte din mântuirea noastră în felul acesta. Iată de ce trebuie „... [să ducem] până la capăt mântuirea [noastră], cu frică și cutremur”(Filipeni 2:12). Dacă Îi suntem fideli atunci ne vom fi și nouă înșine fideli și vom face munca de transformare care este necesară. El ne va salva „cu desăvârșire”(Evrei 7:25). Noi „... [vom] dobândi, ca sfârșit al credinței [noastre], mântuirea sufletelor [noastre]”(1 Petru 1:9).

Mântuirea este pentru creștini o speranță pentru viitor. Noi privim înaintea către ziua în care lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu va fi încheiată. Noi dorim eliberarea sau proslăvirea trupurilor noastre. Și ele au nevoie de mântuire. Biblia o enunță clar când spune: „... și suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru”(Romani 8:23). Acesta este ultimul pas în planul lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

După cum poți vedea, „mântuirea” acoperă multe aspecte. Adevărul ce poate fi prezentat aici este imens. Acest subiect este prea complex pentru o discuție completă în această lucrare. Este posibil să ne ia mult timp ca să apreciem ceea ce Dumnezeu a făcut, ce va face și ce face chiar acum în noi. Cu toate acestea vom continua aici cu o discuție scurtă despre cum lucrează în noi procesul de mântuire.

După cum am menționat înainte, fiecare ființă umană a fost creată cu trei componente majore: trupul, sufletul și duhul. Deoarece omul a decăzut complet Dumnezeu trebuie să le salveze pe toate trei. Acest proces începe în duhul omului. Ioan 3:6 spune: „... ce este născut din Duh, este duh”. Asta înseamnă că Duhul Sfânt a lui Dumnezeu se unește cu duhul omului, ceea ce are drept consecință nașterea din nou. Uniunea dintre Duhul lui Dumnezeu și duhul nostru înseamnă că suntem născuți din Dumnezeu. Efectul acestui lucru este că duhul omului și cel a lui Dumnezeu devin una. „Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El”(1 Corinteni 6:17). Atunci ne este dată din viața lui Dumnezeu. Aleluia! Ne-am născut din Duhul! Acum cel puțin o parte din noi este „mântuită”. Aceasta este experiența sufletească pe care mulți o numesc „mântuire”. Totuși ea este doar începutul, primul pas dintr-un proces de o viață, pe care Biblia îl numește „mântuire”.

Al doilea aspect al ființei umane care este influențat de mântuirea lui Dumnezeu este sufletul, însă vom sări momentan peste acest lucru și vom vorbi despre trup. Biblia ne învață că trupurile noastre vor fi proslăvite(înviat) (2 Corinteni 5:1-3; 1 Corinteni 15:35-58; Romani 8:23,30). Putem privi înainte cu anticipare la acest eveniment grandios și minunat – atunci când și trupurile noastre vor fi în cele din urmă „mântuite”! Vor fi răscumpărate și proslăvite. Atunci vom avea trupuri noi, pregătite pentru noi de Dumnezeu, trupuri cerești. Aceste trupuri noi nu vor mai cunoaște boala și moartea. În cele din urmă efectele căderii vor fi eliminate complet.

Mântuirea sufletului

Acum ajungem la partea cea mai dificilă a acestui proces, mântuirea sufletului. Acest proces cere timp. Deși unii cred că după ce murim sufletele noastre vor fi preschimbate complet, precum trupurile noastre, scripturile nu susțin această idee. În ceea ce privește sufletul nostru, Biblia indică peste tot o schimbare continuă și nu una imediată (vezi 2 Corinteni 3:18). Învățătura clară a Bibliei este că sufletele noastre au nevoie de mântuire zilnică. „... iată că acum este ziua mântuirii”(2 Corinteni 6:2). Dumnezeu dorește să-și continue procesul de mântuire dacă Îl lăsăm. O putem face urmându-L și ascultându-L în fiecare zi. Atunci El promite că ne va mântui complet.

Cum se desfășoară acest proces? Simplu spus este viața lui Dumnezeu în noi. După ce Duhul lui Dumnezeu (Duhul vieții, Romani 8:2) s-a unit cu duhul nostru, El dorește să se extindă și în sufletul nostru. El dorește să cuprindă toată ființa noastră. Deoarece Dumnezeu nu își impune cu forța căile Sale, trebuie ca noi să dorim să-L lăsăm. Prima noastră experiență de mântuire s-a bazat pe alegerea noastră de a crede în Iisus; procesul va continua în același fel. Trebuie să alegem zilnic, bazându-ne pe o credință în Iisus ce se maturizează progresiv și să permitem Duhului Său acces în toată ființa noastră. Asta implică să renunțăm la voința noastră și la căile noastre și să-I permitem să aibă voința Sa și căile Sale. Înseamnă să-I permitem să-și trăiască viața prin noi. Trebuie să negăm sufletului nostru o viață a sa proprie ca să permitem să trăiască viața Sa divină (Matei 16:24). Aceasta este mântuirea continuă.

Când ne refuzăm propriile gânduri, sentimente, reacții și dorințe și ne supunem lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt suntem schimbați din interior. Moartea lui Iisus pe cruce și învierea Sa devin o realitate spirituală. Când renunțăm la propria persoană atunci noua Sa viață îi va lua locul. Iar când exprimăm ceva ce știm că nu poate fi din firea lui Dumnezeu (ură, gelozie, mândrie, mânie, lipsă de iertare, etc) trebuie ca în interiorul nostru să ne întoarcem la Dumnezeu și să pledăm înaintea Lui să umple acel loc din noi cu persoana Sa. Dumnezeu ne va călăuzi. Noi nu ne putem transforma singuri. El ne va arăta când trebuie să ne refuzăm un anumit gând sau sentiment, iar când suntem cu adevărat deschiși să-I acceptăm sugestia atunci El va înlocui firea noastră cu firea Sa. În felul acesta sufletul nostru este mântuit.

Acest proces de transformare are loc în timp. Pentru a fi mântuit complet de tine însuși cere ani de conștiinciozitate și de ascultare a Maestrului. Încet dar sigur, pe măsură ce ne supunem Lui, El ne mântuiește din interior. Acest proces are loc într-un mod divin și misterios pe care îl putem simți însă nu îl putem înțelege în întregime. Constă din înlocuirea vieții noastre umane, decăzute și pieritoare cu viața Sa sfântă, supranaturală și eternă. Pe măsură ce acest proces are loc Dumnezeu va începe să se facă văzut în viața noastră. El ne va mântui sufletul. Biblia spune: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”(2 Corinteni 3:18).

Viața lui Dumnezeu este eternă. Pe măsură ce o lăsăm să ne satureze și să ne pătrundă în suflet atunci și sufletul nostru devine indestructibil. O analogie bună pentru acest proces este pietrificarea. O bucată de lemn în starea sa naturală poate putrezi sau arde. Să presupunem însă că această bucată de lemn cade într-un râu. Sub anumite condiții propice, încet și treptat, apa va produce o schimbare. Elementele naturale ale lemnului sunt spălate iar în locul lor se depozitează minerale din apa râului. Din afară lemnul pare la fel însă componența sa este diferită. S-a schimbat din lemn în piatră. Tot așa și Dumnezeu dorește să înlocuiască viața noastră firească cu viața Sa divină (Efeseni 5:26). Atunci noi vom fi „conservați”. Din afară putem apărea la fel însă substanța noastră interioară s-a schimbat. „Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi”(2 Corinteni 4:7). Aceasta este mântuirea adevărată a sufletului, atunci când viața și natura noastră sunt înlocuite cu ale Sale.

Un adevăr mai puțin popular

Acum se ridică întrebarea: „Ce se întâmplă cu acea parte din sufletul credinciosului care rămâne nemântuită?” Mi-e teamă că multor creștini nu le va place răspunsul. Oricine este căldicel, cu jumătate de inimă și nesincer în relația cu Dumnezeu va fi cu siguranță ofensat. Fără îndoială că mulți dintre cei care trăiesc doar pentru ei înșiși și pentru plăcerile lor vor respinge acest răspuns și vor găsi o cale pentru a nega adevărul. Totuși răspunsul este același: ei vor fi pierduți! Cuvintele lui Iisus sunt clare: „Pentru că oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde”(Matei 16:25). Așa este. Dacă ne păstrăm viața sufletului nostru și nu o punem deoparte zilnic pentru Iisus atunci o vom pierde!

Contrar credinței larg acceptate acest verset nu se referă la necredincioși, că își vor pierde viața veșnică. Faptul că acest pasaj este despre creștini este evident din context. Iisus nu vorbea mulțimilor ci ucenicilor Săi. El nu vorbește despre necredincioși ci despre credincioși, despre cum trebuie să se refuze pe sine și să-l urmeze pe El (versetul 24). Același lucru este adevărat și despre alte pasaje care spun în esență același lucru (Matei 10:39; Luca 9:24, 17:33; Ioan 12:25). A primi viața veșnică nu depinde de faptele noastre (cum ar fi a renunța la ființa noastră decăzută) ci de a avea credință. Dumnezeu nu le cere necredincioșilor să renunțe, ci doar să creadă. Din păcate este mult mai ușor pentru un om să primească viața veșnică iar apoi să nu mai facă nici un alt pas de a-L urma pe Hristos.

Biblia ne învață că într-o bună zi vom sta înaintea lui Dumnezeu (Romani 14:10; 2 Corinteni 5:10) și că Dumnezeul nostru este un foc nimicitor (Evrei 12:29). Dacă, atunci când ne înfățișăm înaintea Sa, firea noastră încă este egoistă, rea și netransformată, nu va trece testul. Nimic din vechea fire nu va rezista etern în prezența lui Dumnezeu. Tot ce este firesc în om va arde. Doar ceea ce e saturat cu natura Sa Divină va rezista în prezența Sa (Evrei 12:14). Vedem așa că partea ființei noastre unde nu-L lăsăm pe Iisus Hristos să o salveze va fi pierdută! Asta explică de ce apostolul Pavel se ruga cu înfocare ca credincioșii să fie păstrați „pe deplin”(1 Tesaloniceni 5:23).

Următoarea întrebare pe care mulți o pun este despre cum poate o asemenea judecată să afecteze implicarea credinciosului, sau cum se vor deosebi credincioșii unii de alții în eternitate. Deși scripturile nu ne dau un răspuns detaliat, diferența pare să conștie în maturitate. Există mai multe pasaje (Efeseni 4:15; 1 Petru 2:2; 2 Petru 3:18; 1 Ioan 2:12-14) care vorbesc despre a crește în Domnul, sau despre diferite stadii de creștere. Poate că cei care astăzi nu sunt conștiincioși vor fi ca niște bebeluși spiritual și astfel vor fi limitați în capacitatea de a se bucura de Dumnezeu și de a avea o trăire cu El. Cei care sunt silitori astăzi și se maturizează vor avea fără îndoială o răsplată mai

mare. Aptitudinile sufletului care astăzi le avem prin transformare divină mâine ne vor sta la dispoziție ca să ne bucurăm de Tatăl și de ce are El pregătit pentru noi.

Vedem deci că subiectul mântuirii este imens iar implicațiile ne pun pe gânduri. Ceea ce am primit este etern însă ceea ce nu am primit încă poate fi de asemenea și „pierdut” cu ușurință. Mântuirea completă a oricărui credincios este o chestiune crucială și toți ar trebui să o luăm în serios. Toți avem nevoie de mântuire, în interior și în exterior – mântuire completă. Din fericire mântuirea lui Dumnezeu este gratuită. Este tot timpul la dispoziția oricui. Nimeni care Îl caută cu adevărat pe Dumnezeu nu va fi lăsat de rușine în nici un fel. Deschide-ți astăzi inima pentru El! Lasă-L să intre și să-Și realizeze lucrarea în tine. Aceasta este plăcerea Sa și te va bucura și pe tine.

„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos”(Filipeni 1:6).

Aceasta și alte scrieri ale aceluiași autor sunt gratuite de pe site-ul
www.agrainofwheat.com